

Katedra kamery

Posudek teoretické bakalářské práce

Autor/ka práce: Patrik Balonek

Název práce: VÝTVARNÉ UMĚNÍ - INSPIRACE FILMOVÉHO OBRAZU

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

MgA. Petr Koblovský, Ph.D

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické bakalářské práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....A

Jazyková a stylistická úroveň práce.....A

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)A

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úpravaA

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....A

Celkové hodnocení bakalářské práce (A-F)A

Vlastní slovní hodnocení bakalářské práce:

VÝTVARNÉ UMĚNÍ - INSPIRACE FILMOVÉHO OBRAZU

Adept bakalářského titulu pan Patrik Balonek si zvolil pro objasnění některých obrazových motivací filmu jeho genetického předchůdce a vlastně i nadskupinu – výtvarné umění.

V úvodu klade trochu nešťastné otázku, jestli takzvané kopírování kompozic a jejich přenášení do filmového políčka zůstává uměním. Správně, možná alibisticky, odpovídá, že je to věcí širšího, integrálního pohledu.

Uvádí, že v přírodě se vše opakuje dle jistého klíče, ke kterému se prakticky nikdo nedopracoval.

Pravdou zůstává, že i náš milý mistr obrazů, František Vlášil, měl některé scénáře předkreslené, což bylo dáno jeho výtvarným vzděláním. A na kameramanovi snad bylo pouze změření expozice. Tato úvaha by ale vyplnila další disertační práci, spíše na nějaké teoretické fakultě, a asi by byla plná prachu po dlouhé roky.

Další úvahou je možnost přemalování či jistá opětná resuscitace obrazů. U filmů to údajně neplatí. Uvádí, že film ale pracuje s interakcí mnoha záběrů a jisté přemalování se děje ve střížně a útočí na další asociace a fikce v divákově prostoru.

V kapitole věnující se kompozici odhaduje zcela správně, že zlatý řez je pouhou klidovou, potažmo většinovou skladbou a nevytváří napětí.

Do oponce staví středové skladby komponování coby výhradně zaměřené „erbového typu“.

Do souvislosti je stavěn obraz Poslední večeře Páně od Leonarda Da Vinciho a jeho otisk ve filmu Kubricka.

Praktický celá práce je v hávu popisu podobností světleného i formálního rázu filmu Barry Lyndon od zmíněného režiséra a známých pláten z dob, kterou ilustrují.

Uvádí technické okolnosti expozice kopírovaných obrazů bez dosvětlování a přináší zajímavost použití světelných objektivů zkonstruovaných pro výzkum kosmické společnosti NASA.

Přináší rovněž pedantnost fotografického vzdělání režiséra Stanleyho Kubricka.

Fakt je ozřejměn i rozdílností reakce logaritmická funkce versus lineární přírůstek snímaných materiálů.

Pozoruhodná práce je zapouzdřená do celku posouzení a srovnání filmu s malbou. A závěrečně uvádí, že každá kategorie musí mít své atributy, aby mohla svébytně fungovat v pozici dějin výtvarné kultury v antropologickém zúčtování lidské existence.

Osobně mně student překvapil mnoha nezvyklými úhly posouzení problému a s údivem jsem kvitoval kolik času a energie věnoval jak realizaci, tak i konzultaci dané práce.

Navrhuji hodnotit nejvýše, tedy A.

V Praze dne 9. září 2019

MgA. Petr Koblovský, Ph.D